

at skrive en Klage for en anden Mand, naar han seer sig istand dertil; jeg kan idetmindste ikke fatte, at der skulde være nogen som helst tænkkelig Grund at anføre derimod. Det er derfor et af de Punkter, jeg foreslæer forandret, nemlig derhen, at Enhver ikke alene maa affatte Ansøgninger, men ogsaa Klager for Andre. — Den anden væsentligere Forandring er med Hensyn til Øvrigheds-Erklæringer. I Frdgn. af 15de Decbr. 1820 er det bestemt, at naar en Ansøgning eller Klage har været meddeelt Øvrigheden til Erklæring, skal han levere den forseglet tilbage til Ansøgeren eller Klageren, altsaa uden at vedkommende Ansøger eller Klager kan gjøre sig bekendt med Indholdet af den. Disse Erklæringer, som man saaledes giver Ansøgeren i Haanden, kunne indeholde meget slemme Ting om ham. Vistnok kunne de være meget begrundede, men de ere dog alligevel slemme. For en Dranker er det saaledes slem, at det siges om ham af en overordnet Autoritet, at han er en Dranker; men han gaaer dog i god Fortrøstning og afleverer dette Vidnesbyrd om sig selv, han sender det ind og gaaer jo derved hen og siger: Vilde I ikke læse den Erklæring om mig, at jeg er en Dranker. Jeg synes, at det er en Spot, og at man ikke skal forlange, at Nogen selv skal indsende sin Ansøgning eller Klage, uden at den fra vedkommende Øvrighed leveres ham uforseglet tilbage. Vi have haft mange frifindede Embedsmænd her paa Rigsdagen, og jeg har ikke hørt en eneste — idetmindste huffer jeg det ikke, men maaskee kan der have været en eneste Undtagelse — som ikke, naar dette Spørgsmaal har været til Forhandling, har sagt: For mit Vedkommende er der ikke det Ringeste iveien derfor; thi jeg lader altid Vedkommende læse min Erklæring, førend jeg forsegler den; jeg træder fuldkommen aaben op ligeoverfor ham, jeg gjør ingen Hemmelighed af mine Erklæringer. Da dette nu har viist sig at være Tilfældet med mange, vistnok Fleertallet af vore Øvrigheder, er det ikke rigtigt at lade det staae som et Bud i Lovgivningen, at Ansøgningen skal tilbageleveres Vedkommende forseglet; jeg mener, at man da kan overlade det til vedkommende Embedsmand at vælge, om han enten vil levere den tilbage til

vedkommende Ansøger uforseglet eller selv vil indsende den til den Autoritet, til hvem den er rettet. Det er det, som mit Forslag her gaaer ud paa, nemlig at bestemme, at naar Øvrigheden har forsynet en Ansøgning eller Klage med sin egen Erklæring, og hvilke andre Erklæringer han har anseet det for rigtigt at indhente til Oplysning om Sagen, skal det staae til ham selv at afgjøre, om han enten vil levere den uforseglet tilbage til Ansøgeren eller Klageren, for at denne kan indsende den, eller om han selv vil indsende den directe til vedkommende Autoritet. Naar dette altsaa er overladt til Vedkommende selv, seer jeg ikke, at der, naar man siger, at man ikke er bange for Erklæringernes Offentlighed, kan være Noget iveien mod denne Bestemmelse; thi naar man ikke vil gjøre nogen Hemmelighed af sin Erklæring, kan man jo strax lade Vedkommende læse den, og derved vil en heel Deel Arbejde, navnlig for de overordnede Autoriteter, blive sparet, naar Ansøgningen eller Klagen ikke tages tilfølg; thi i saa Tilfælde vil der, naar Erklæringen fra Øvrigheden er meddeelt Vedkommende uforseglet og han altsaa kender den i Forveien, i de fleste Tilfælde ikke være nogen Grund for ham til, hvad han ellers som oftest maa komme til at gjøre senere, at henvende sig til vedkommende Ministerium eller Øvrighed for at faae en Afskrift af Erklæringen eller faae Leilighed til selv at tage en saadan. Deraf følger da ligefrem det tredie væsentligere Punkt, jeg har optaget, nemlig den Bestemmelse, som Ministeriet ved Cirkulæret af 1ste Juni 1860 har indrømmet som en Raade. Jeg har holdt mig saavidt muligt til Cirkulærets Ord og har kun ubeladt deraf, hvad jeg efter min Opfattelse af Sagen maa ansee som Noget, der gjør den hele Tilladelse betydningsløs eller omtrent betydningsløs, nemlig, at vedkommende Øvrighed med Justitsministerens Samtykke kan undtage, hvilke Sager han vil, fra den almindelige Tilladelse til at maatte blive bekendt med Erklæringen over dem. Det Eneste, som jeg foruden denne Bestemmelse har ubeladt af Ministeriets Cirkulære, er et Undtagelsestilfælde, som deri er nævnt — de andre har jeg derimod beholdt — det nemlig, at en Embedsmand, der klager over en ham overordnet Embedsmand,